

EMEKÇİ

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ATATÜRK VE EMEK

«Biz hayatını, bağımsızlığını korumak için çalışan emekçi kişileriz, zavallı bir halkız. Mahiyetimizi bileli'n. Kurtulmak, yaşamak için çalışan ve çalışmaya mecbur olan bir halkız. Bundan ötürü her birimizin hakkı vardır. Yoksa arkaüstü yatmak ve hayatını çalışmadan geçirmek isteyen insanların toplumumuzda yeri yoktur, hakkı yoktur. 1921

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ HIZLA GELİŞİYOR

9 il ve 31 ilçede seçime Katılan

TİP 40 BİN OY ALDI
2 Saat 40 Dakika Radyo konuşmasıyla 25 il 183 ilçede teşkilat kurdu

Bir çok il ve ilçelerden devamlı Yetki Belgesi isteniyor

TAHİR ÖZTÜRK

— Namuslu çaba iftiracıları yendi —

BAŞKASINI SUÇLAMAK

Bazı zavallılar vardır. Kendilerinden söz açmaları gerektiğinde, hiç yeri yokken başkalarına saldırırlar. Onu bunu suçlayıp kendilerine bir pay çıkarmaya çalışırlar. Övünecek hiç bir şeycikleri yoktur. Ne olumlu düşünceleri, ne üstün meziyetleri, ne de beş paralık haysiyetleri... Bütün hünerleri gelişi güzel laf etmek, salyalı ağızlarından suna buna iftira yağdırmaktır.

Bildikleri köşeden bucaktan aktarma üç-beş köhne fikir, ve ezberledikleri anlamı olmayan birkaç cümledir. Görünürde memleket millet adına, fakat gerçekte başkaları hesabına konuşurlar. Efen dilinin öğrettiği şekilde kara çalmayla, ucuz suç lamaya gerçeği gizliyeceklerini sanırlar.

Söyle yakalayıp, «kimsin», «nesin» diye bir sorun. Adamların cevabı hemen hazırdır. Bildikleri metodu kullanmaya başlarlar.

— Hasan efendi var ya Namussuzun biridir. Hüseyin efendi de öyle, Geçende onları Hüsnü bey le selâmlaşırken gördüm, Hepsij birbirinden şeref-sizdir bunların.

Ve tanımadıkları bilmedikleri, yalnızca adlarını duydukları adamları yerin dibine batırır çıkarırlar. Sonra da sanki başkalarında olmadığını söy ledikleri şeyler kendilerinde varmış gibi gururlanırlar.

Memleketin durumundan söz açın, ne düşündüklerini sorun, inançlarını, kanaatlerini öğrenmek isteyin yine aynı «hav hav» larla gürültüye boğarlar ortalığı.

— Onlar bu memleketi batırmak istiyorlar e-fendim. Yoksulluk tsözü ile neler anlatmak istedik-

(Sonu Sa. 2 de)

Elinde günlük bir gazetesini olmayan ve sesini yurttaşlara duyuramayan İşçi Partisinden günlük basında bahsetmemektedir. Ve bu basın öyle görülüyorki işçi partiinin sesini yurda duyurmamak için kararlıdır. Çünkü bugünkü basınıımız, emekten yana aydın kalem sahiplerinin elinde değil, patrone, toprak ağasından ve milyonerlerden yana, büyük sermaye darlarının elindedir.

İstedikleri kadar İşçi Partisinden söz etmesinler, aman halk onun konuşmalarını duymasın gelişmelerini görmesin diye karar alınırlar. Artık bunların önemi kalmadı. Atı alan çoktan üsküdarı geçti.

Siz hiç bir seçmenin Keçiören'den kalkıpta kızılıya gelip Parti merkezine «Bizim sandıkta oy puslanız yok; ben oyumu kullanamadım, bana oy puslası verin» diye heyecanla oy puslasını Keçiörene yetiştirirdi

(Sonu Sa. 2 de)

Diyarbakır'da

TİP'ten BEŞ Kişi Seçimi kazandı

17 Kasım'da yapılan mahalli seçimlere Türkiye İşçi Partisi 9 ilde katıldı. Aldığı oy toplamıyla büyük bir güç olduğunu ortaya koyan T.İ.P. Diyarbakır'da belediye meclisine dört, il genel meclisine de bir üye sokmaya muvaffak oldu.

Belediye meclisi üyeliğini vaffak oldu. lardır :

(Sonu Sa. 2 de)

Kaba Kaçmasın Diye

Fikret Süreyya

köylünün birj bir pazar şehire inmeyi arzular.

yanında sıska merkebi; ve heybesinde iki dal soğan yola çıkarlar. yürü ha yürü... yürü ha yürü... öğleye doğru şehire ulaşırlar.

yoktan para kazanma şımartır, yüzünüz, edepsiz eder insanı. işte bu tip iki üç sömürücü çocuğu görünce yaşlı köylüyü uzaktan yanından alırlar soluğu. alaya başlarlar ufaktan. «— babalık bu ne?» derler elleriyle işaret edip merkebi. köylü sakın,

«— eşek» der. amma velakin, adamlar ukala ya yeniden başlarlar alaya

«— bu eşek değil yahu merkep. sizin de öyle dediğinizi işittik hep.»

köylü işi anlar, çaktırmadan başlar konuşmaya... «—öyledir, doğrudur dediğiniz;

köyde merkeptir bunun adı ama şehire gelince utanırsız biz, kaba kaçmasın diye,

size eşek deriz.» diye bitirir sözünü.

ama nükteyi anlamaz salaklar birdenbire bir sevinç kaplar özel teşebbüs çocuklarının yüzünü. gülmekten katılırlar.

sonra üstü-başı düzgün bu zavallılar köylüyle alay ettik sanırlar.

CİĞERİMİZ YİYEN BİR HIRSIZ KEDI

Uyan Aziz yurttaş feryadına bak
Tabibler sarmıyor yaramız kardeş
Eşitlik adalet hanı nerde hak
Bulunmuyor derde çaremiz kardeş
Fabrikamız basma kumaş dokuyor
Yoksulları güneş soğuk yakıyor
Devler yağ bal yiyor yoksul bakıyor
Eşit hakla uzak aramız kardeş

İşçi köylü çalışırız beraber
Vicdansız hakkımız vermez birader
Harp olsa, geber git ben gelirim der
Hani beraberdik, neremiz kardeş

Kimi cepte binlik gökte uçuyor
Kimisi acından köpük saçıyor
Aç kalanlar Almanyaya kaçıyor
Ne yapak yok cepte paramız kardeş

Bu sözlerim vicdansa yaramaz
Fakir çocuğa defter bulamaz
Bu hal ile birlik dirlik olamaz
Soğan dikecek, yok karemiz kardeş

Doğrusun söyleyen yersin tokatı
Zengin bey, fakirin serseri adı
Cığerimiz yiyen bir hırsız kedi
Binamız delen faremiz kardeş

Hoca dede birbirinden beziyor
Birbirine nice kuyu kazıyor
Yurttaş kardeş arasını bozuyor
Tefrik bozdu birlik sıramız kardeş

KULHASAN'IM ağlar inler yaradan
Gece gündüz bülbül gibi zâr eden
Hayın canavarı seçek aradan
Bozulmasın birlik sürümüz kardeş
1959 AŞIK KUL HASAN

Türkiye İşçi Partisi hızla geliyor

9 il ve 31 İlçede seçime katılan TİP 40 bin oy aldı.

Bir çok il ve ilçelerden
durmadan yetki belgeleri
isteniyor.

(Baştarafı Sa 1 de)

gini gördünüz mü. Bu örneklerden yalnız bir tanesidir. Türkiye İşçi Partisi 40 bin oy aldı. Fakat bu şartlar altında aldı. Daha doğrusu oy almadı, seçmenler ona koşarak oy verdi. Bu 40 bin oy rasgele bir oy değildir. Bilinçli ve düşünen halkımızın, bugünkü düzene karşı koyuşudur. Bu yurttaşlarımız; «toprak-sız yada yeteri kadar toprağı olmayan köylü aileleri topraklandırılın, Millî gelir hakka dağıtılın, vergi herkesten mâli gücüne göre alınsın, devlet eliyle hızla sanayileşelim ve millet zararına işleyen dış ticaret, bankacılık, sigortacılık işleri millet yararına işler hale getirilsin» diye oy verdi. «Herkes iş bulsun, çocuklarımız okusun, hastalarımıza doktor, ilaç bulunsun» diye T.İ.P. ne oy vermişlerdir.

İşte bu bilinçli oy vermenin bir neticesidir ki, seçimden hemen on onbeş gün sonraki bir zaman içerisinde İl sayısı 25 ve İlçe sayısı 183 olmuştur. Bu artış durmadan devam ediyor, her gün İl ve İlçelerden durmadan yetki belgeleri isteniyor.

T.İ.P.in bugüne kadar kurulan illeri şunlardır: Adana, Ankara, Bilecik, Bolu, Bursa, Çankırı, Diyarbakır, Edirne, Eskişehir, Gaziantep, İçel, İstanbul, Kırklareli, Kocaeli, Konya, Malatya, Manisa, Sakarya, Samsun, Tunçeli, Zonguldak, Aydın, Maraş, Balıkesir'dir.

YAPI-İŞ

Türkiye Yapı-İş Federasyonu ikinci Genel Kurulunu geçen gün toplandı. Yapı-İş Federasyonu Başkanı Tahir Öztürk Türk-İş'in bütün aleyhte propagandalarına, kulis faaliyetlerine rağmen tekrar Genel Başkan seçildi. Hem de büyük bir çoğunlukla.. Türk-İş yöneticilerinin çirkin itham ve iddialarına karşı gerçek işçi sendika başkanları beklenileni vermiş oldu böylece..

Fakat iş bununla bitmedi. Yapı-İş kongresinden iki üç gün sonra Ankara'ya kongre için gelmiş memleketin çeşitli yerlerindeki Yapı-İş Başkanlarının birkaçı, Türk-İş'in vaatlerine kanan birkaç sendikacı bir bildiri yayınladılar. Bildiride adı geçen sendikacılar sendikalarının Yapı-İş'ten ayrıldıklarını bildiriyorlardı. Oysa bu sendikacılar daha bölgelerine gitmemişler, yönetim kurulunun kararlarını almamışlardı. Bir sendika başkanı Federasyondan istifa edebilir ama, hiç bir yerde bir Sendika Başkanının sendika adına karar verdiği görülmemiştir.

Ertesi günü Yapı-İş Genel Başkanı Tahir Öztürk işçi haklarını korumaktan çok kendi menfaatleri için çeşitli vaatlere kanan bu kişilere cevabını verdi. Bir bildiri yayınladı. Bildiri de Yapı-İş'ten ayrıldıklarını bildiren sendikacıların gerçek yanları, kime hizmet ettikleri açıklanıyor ve şöyle devam ediyordu:

«İşçinin Sosyal ve ekonomik yaşayışını gerçek şekilde ortaya koyan ve bir lider olarak mesuliyetini

idrâk eden birisi olarak, kaderini teşkilâtımıza bağlamış işçi kardeşlerimizin insanca yaşama düzenine kavuşması amacı ile ve mertce siyasi yönden de ve sendikal hareketlerimizin dışında savaş yapmaktan ürken ve yatırım yapmak için her partinin adımı olarak şirin görünmeye çalışanların, bir kısım işçi adına, yönetim ve genel kurulları adına selâhiyetliymiş gibi bülten yayınlamaya kalkınların kongredeki mağlubiyetlerini telafi etmeye çalıştıkları görülmektedir.

Bildiri altında; 22 isim ve 12 imza bulunan ve «Aşağıda isimleri yazılı sendikalar Yapı-İş federasyonunun bünyesinden ayrılış sebeplerini kamu oyuna duyurmakta fayda mülaha za etmektedir» cümlesi ile başlayan bir bildiri yayınlamışlardır.

Bildiriyeye imza koyanların, bildiriyeye imza koyduklarının, sendikal bağları ve şube fanksiyonlarını bilemeyecek kadar düşüncesizliklerinin ne kadar güllünc görüldüğü, sırtığı ortadadır. İmza sahipleri yalnız kişi olarak kendi ayrımlarını ifade ederler. Yoksa teşkilâtdan, teşkilât olarak ayrıldıklarını ifade edecek fonksiyona ne ödevli ve ne de selâhiyetlidirler.

Bildiride suç unsuru olan itham ve iddiaları ise yakında karşlarına birer suçlu olarak çıkacakları şereflî Türk hakimlerinin önünde cevaplandıracağız.»

DIYARBAKIR'DA TİP'TEN BEŞ KİŞİ SEÇİMİ KAZANDI

(Baştarafı Sa 1 de)

Hamit Yetmiş - (Şayak fabrikasında tekstil işçisi,
Sait Burçun - (Şayak fabrikasında işçi - Sendika başkanı),
Bilâl Yasbeki - (Fırın işçileri başkanı),
Abdurraman Berent - (Komisyöncü)
Lice ilçesinden Avukat Tahsin Ekinci de il genel meclisi üyeliğini kazanmıştır.

EMEKÇİ

Haftalık Siyasi Gazete

Sayı : 4 — 10.12.1963

Sahibi: Mehmet Tokatlı

Sorumlu Müdür: Remzi Aksungur

Haberleşme adresi : P. K. 653 Ankara

Fiatı: 25 kuruş — Yıllık aboneliği: 10 lira

Dizildiği ve basıldığı yer: Emek Basımevi

SORUMLU KİM

Geçen gün Vatan'da gerçekte yazar Oktay Akbal «Seçim Sonuçları» başlıklı çok ilginç bir yazı yazdı. Yazının bir bölümünde, «Bir yandan öccü politikacıların her türlü tahrikle-riyle kıskırtılan bilgisiz yığınlar... Seçmen seçmen diyoruz ya, kim bu seçmen... Gerçekten bir «seçmen» mi bunlar? Yoksa şu ağanın, şu beyin şu efendinin şu toprak sahiplerinin emrine göre seçmen olmasını sandığa atan zavalılar mı?.. Avrupa'da halimize şaşmayan yok... Yüz de yetmiş karanlıkta yaşayan bir toplulukla bilinçli seçim, bilinçli seçmen, bilinçli demokrasi hiç olabilir mi?.. Her zaman düşler içindeyiz» diyor. Çok haklı kanlarında Akbal. Yerden göğe kadar haklı. Fakat, sorumlu okutulmamış uyandırılmamış topluluklar mı? Bu topluluklar ki değil geçen on yedi yılda belki de yüzyıllardan beri bir sömürme düzeni içerisinde bekletilmiş, unutulmuş, unutulmuş, Büyük Kurtuluş Savaşından sonra kısa bir süre yüzü gülmüş, 1946 dan sonra yavaş yavaş, 1950 den sonra da bütünüyle yeniden uyutulmuş veya unutulmuştur. 27 Mayıs'tan sonra ise yıldız yeniden parlaması sanısı gelmiş ise de Anayasa'dan başka değişen pek bir nen olmamış, Anayasa'da kendisine karşı görülen çıkarıcılar karşısında uygulanma ortamı bulamamış, çokca güvendiğimiz Tabii Senatörler de gereği gibi görevlerini yapamamışlardır. Halkçı Cemal Paşamız ise yalnız bırakılmıştır...

EĞİTİMCİ

BAKASINI SUÇLAMAK

(Baştarafı Sa 1 de)

lerini bir bilerseniz, değil parmağınızı ayağınızı isiririrsiniz. Adamların niyeti bozuk bir defa, Daima bazı tehlikeli fikirleri munis bir kılığa bürüyerek, adeta altın bir kupa içinde zehir sunarcasına... Yok efendim... Memleketin bu gibi efkârı ecnebiyeye tahammülü yoktur.

Peki sizler ne yapmak istiyorsunuz?

— Onlara kalırsa limon tuzu bile alıştırdığımız şeklini değiştirebilir. Turizm diye kiliseleri onaran bir idarede dinimiz adına nasıl emniyet duyulabilir ki geleceklelerinden, yapacaklarından ötürü endişeden varestede olalım. Sadece çocuk parkı yapmak gibi ahaliyi küçüklüğe sevk edici çalışmaların ortaya koyduğu hakikat onların devlet idaresini o yuncaktan ayırdedemediklerini gösterir.

İşte bütün söyledikleri, ileri sürdükleri bu kabîl zirvaların sınırlarını aşmaz. Sonra da kendilerini herkesten yetkili, herkesten becerikli görürler. Bütün iyi niyetleri, bütün olumlu çabalarını çıkarlarının gerektirdiği biçimde kötümek onlar için büyük yurtseverliktir.